Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

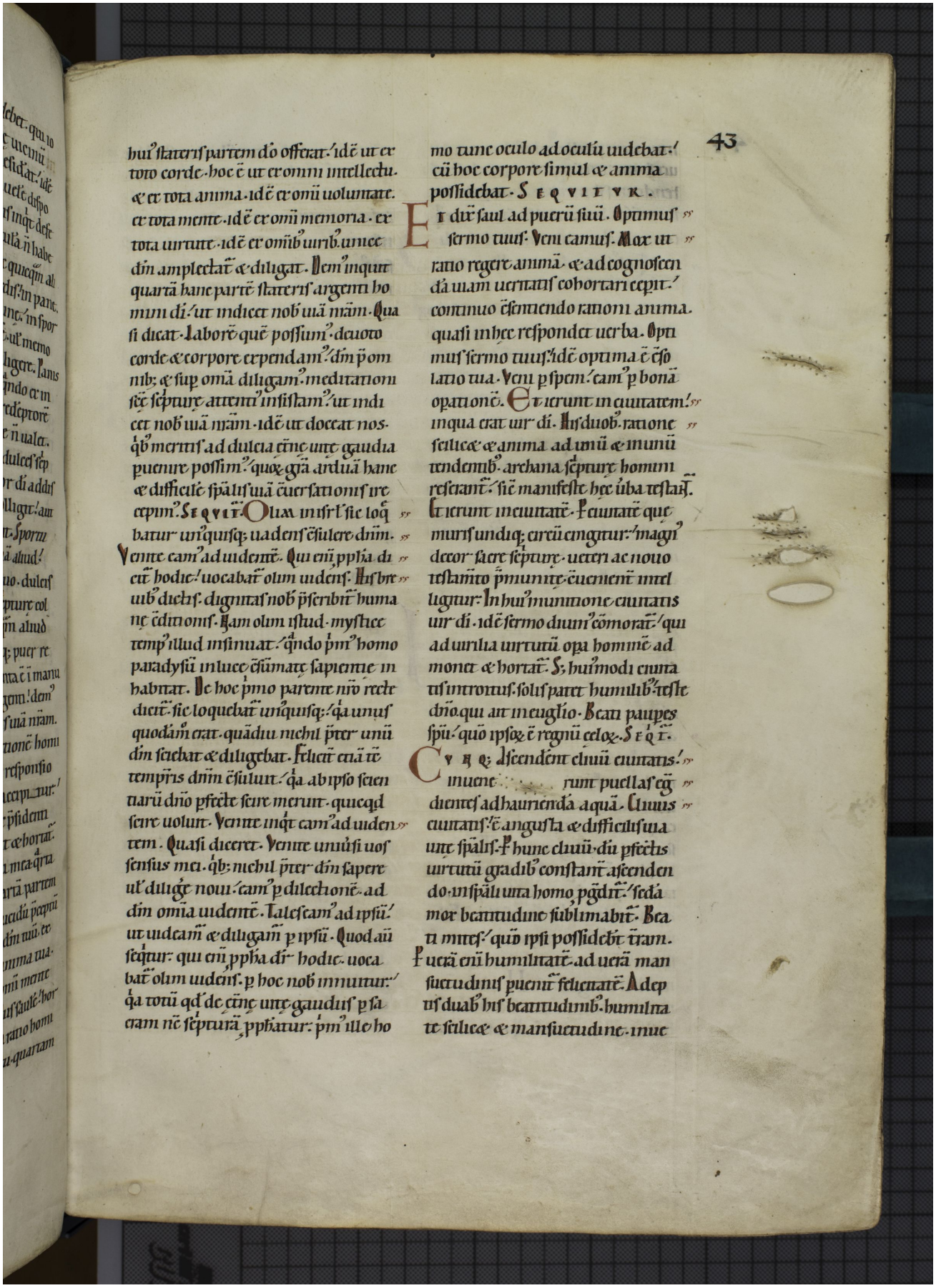

43

huī statuit partem dō offerat. idē ut ex
toto corde. hoc ē ut ex omni intellectu.
& ex tota anima. idē ex omī uoluntate.
ex tota mente. idē ex omī memoria. ex
tota uirtute. idē ex omīb' unīb' unice
dīm amplectat & diligat. Dem' inquit
quartā hanc partē statuit argenti bo
mum di. ut indicet nob' uiā mām. Qua
si dicat. Laborē quē possum' deuoto
corde & corpore expendam' dm̄ p̄ om
nib' & sup omā diligam'. meditatione
sce scripture attentī' insistam'. ut indi
cet nob' uiā mām. idē ut doceat nos.
qb' meruit ad dulcia cēlīa unde gaudia
puenire possim'. quoꝝ gā ardua hanc
& difficilē spālis uiā cuersationis ire
cepim'. SEQVITVR. Olim misit sic loq̄
batur unusquisq; uadens cōsulere dīm.
Venite eam' ad uidentē. Qui enī pphīa di
cit hodie. uocabat olim uidens. His bt
uīb' dictis. dignitas nob' p̄scribit huma
nē cōditionis. Nam olim istud. mystice
temp' illud insinuat. quando p̄m' homo
paradysū in luce cōsūmate sapiētie in
habitat. De hoc p̄mo patente nō recte
dicit. sic loquebat unusquisq;. qa unus
quodā' erat. quādiu nichil p̄ter unū
dīm sciebat & diligebat. Felicit enī tē
temp'is dīm cōsulunt. qa ab ipso scien
tarū dīno p̄fecte scire meruit. quicqd
scire uolunt. Venite inquit eam' ad uiden
tem. Quasi diceret. Venite unusquisq; uos
sensus mos. qb' nichil p̄ter dīm sapere
ut diligere nouit. eam' p dilectionē. ad
dīm omia uidentē. Talesq; am' ad ipsū.
ut uideam' & diligam' p ipsū. Quod aū
sequitur. qui enī pphīa dr̄ hodie. uoca
bat olim uidens. p hoc nob' immutatur.
qa totū qd de cēlīs unde gaudiis p sa
cram nē scripturā, pphatur. p̄m' ille ho
mo tunc oculo ad oculū uidebat.
cū hoc corpore simul & anima
possidebat. SEQVITVR.
Et dix̄ saul ad puerū suū. Opt̄mus
sermo tuus. Veni eamus. Max ut
ratio regat animā. & ad cognoscen
dā uiam ueritatis cohortari cepit.
continuo cōsentiendo rationi anima.
quasi in hec respondet uerba. Opti
mus sermo tuus. idē optima ē cōsi
lium tua. Veni p spem. eam' p bonā
operationē. Et ierunt in ciuitatem.
in qua erat uir dī. His duob' ratione
salutis & anima. ad unū & mundū
tendentib' archana scripture homini
reserant. sic manifeste hec ūba testat.
Et ierunt in ciuitatē. Ciuitatē que
muris undiq; arcū cingitur. magn'
decor sacre scripture. uetera ac nouo
testamēto p̄munite. eucharistie mysti
ligitur. In hui' mundane ciuitatis
uir dī. idē sermo diuin' cōmorat. qui
ad utilia uirtutū opa hominē ad
monet & hortat. Sic huiusmodi ciuita
tis introitus. solis patet humilib' recte
dīno. qui ait in euāglio. Beati pauperes
spū. quō ipsoꝝ ē regnū celoꝝ. SEQ.
Cumq; descenderent ciuitatis.
inuenerunt puellas egre
dientes ad hauriendā aquā. Ciuitas
ciuitatis. ē angusta & difficilis uia
unde spālis. Per hanc ciuitatē dū pfectis
uirtutū gradib' constanter ascenden
do. in spāli uita homo pgdit. sed ā
mor beatitudinis sublimabit. Bea
ti mites. quō ipsi possidebūt terram.
Per ciuitatē enī humilitatē. ad uerā man
suetudinis pueniē felicitatē. Adep
tis duab' his beatitudinib' humilita
te scilicet & mansuetudine. inue